

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201735
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118201735.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému M. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, o zaplatenie 1.498,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 32Csp/22/2018-68 zo dňa 24.09.2018, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.
- II. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 937,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 10.09.2015 do zaplatenia v splátkach po 20 eur mesačne splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 25,14 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 a 8, § 2 písm. a), b) a d, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), § 40 ods. 3, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1 a 2, § 46 ods. 2, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, 4 písm. a) a k) a 5 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k vzniku zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter. Žalobca je nebankovým subjektom, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzal z názoru, že obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom

úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ musia byť uvedené v zmluve, a teda musia byť výsledkom zmluvného konsenzu oboch jej účastníkov. Dospel k záveru, že písomná akceptácia žalovaného vo vzťahu k termínu mesačnej splátky a termínu konečnej splatnosti úveru chýba a preto nedošlo k písomnej dohode strán o týchto náležitostiach zmluvy. Súd prvej inštancie zdôraznil, že vychádzajúc z formulácie „termín konečnej splatnosti úveru“ je nepochybné, že tento termín musí byť určený dátumovo. Nemožno termín splatnosti nahrádzať matematickým výpočtom jednotlivých splátok. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/61/2017 zo dňa 24.04.2018. Uvedené závery znamenali pre súd prvej inštancie to, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Na základe tohto právneho posúdenia súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 937,60 eura ako rozdiel medzi poskytnutým úverom (1 350 eur) a sumou splatenou zo strany žalovaného (412,40 eura) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd žalobu zamietol čo do zaplatenia zmluvnej pokuty, ktorú žalobca požadoval od žalovaného vo výške 0,04 % denne zo sumy 1 498,48 eura, čo predstavuje 14,6 % ročne zmluvnej pokuty, a ktorá bola dohodnutá v článku 8 bod 8.1 zmluvy. Uvedenú zmluvnú pokutu považoval v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľnú zmluvnú podmienku a mal za to, že žalobca od žalovaného ako spotrebiteľa, ktorý neplnil svoj záväzok požaduje neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jej záväzku. Formulácia zmluvnej pokuty uvedená v čl. X.X zmluvy je nejasná a pripúšťa výklad aj v tom smere, že veriteľ by si mohol uplatniť zmluvnú pokutu duplicitne.

4. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) rozhodol o povinnosti žalovaného uhradiť istinu s príslušenstvom v splátkach po 20 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhod splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky. Pri povolení splátok vzal do úvahy predovšetkým súčasnú majetkovú situáciu žalovaného a taktiež vyjadrenie žalobcu, ktorý súhlasil so splátkami vo výške 20 eur mesačne. Bol toho názoru, že povolenie splátok na uhradenie prísúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti, ani nezasiahne neprímerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom pomerne úspešnejší žalobca (jeho úspech predstavuje 937,60 eura, t. j. 62,57 %) má nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešnejšiemu žalovanému (jeho úspech predstavuje 37,43 %) v rozsahu 25,14 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

6. Proti tomuto rozsudku v časti výrokov o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Napadol záver súdu prvej inštancie že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nakoľko je založený na nesprávnych skutkových zisteniach a na nesprávnom právnom posúdení. V súvislosti s uvádzaním konečnej splatnosti úveru považoval za podstatné, že táto náležitosť nemôže a ani nikdy nemohla dôvodom pre bezúročnosť úveru. Mal za to, že uvedenie jednotlivých náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a vyvodzovanie následku v podobe bezúročnosti je potrebné vykladať nie iba na základe ZoSÚ, ale aj unijného práva. Postup, kedy sa súd odkloní od takto určeného postupu, je porušením povinnosti dodržať unijné právo. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Zmluva obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok resp. spôsobom vyplývajúcim z čl. 4. bod 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Žalobca namieta neprímeranosť výšky splátok, ktorými má žalovaný splácať judikovaný nárok. Pri sume 20 eur mesačne ide minimálne o 45 mesiacov, čo je viac ako 3,5 roka a takáto dĺžka doby je v hrubom nepomere a poškodzovaním majetkového postavenia žalobcu. Uvedená suma totiž mala byť uhradená už dávno, a to aj keby žalovaný dodržiaval splátkový kalendár. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel. Zároveň si uplatnil nárok na priznanie náhrady trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli a jeho webovej stránke odvolacieho súdu najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorá bola žalovaným ako dlžníkom podpísaná dňa XX.XX.XXXX a žalobcom ako veriteľom dňa XX.XX.XXXX. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur, so splatnosťou úveru v 36 mesačných splátkach vo výške 53,08 eura a ročná úroková sadzba 17,77 %. Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. Ďalej sa v spise nachádza Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX.

10. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (06.03.2015), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

11. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (06.03.2015), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. V súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a. s. a V. F. odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia.

13. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

14. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

15. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať.

16. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ). Termín konečnej splatnosti v Zmluve uvedený nie je a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v Zmluve je uvedený len počet splátok, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejmy dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

18. Oznámenie veriteľa o schválení úveru nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov v obsahu zmluvy. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je jednostranný právny úkon žalobcu, pričom Zmluva je podpísaná tak veriteľom ako dlžníkom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov. Predmetné oznámenie má len charakter informácie veriteľa o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej dlžníkovi a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu zo strany navrhovateľa, teda nie je súčasťou Zmluvy.

19. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani čl. 7.1 písm. g) Zmluvných dojednaní - Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT, s. r. o., pretože žiadne zmluvné dojednanie nemôže byť považované za platné, pokiaľ nerešpektuje ZoSÚ, ktorý vyžaduje písomnú formu, t. j. aj podpis na zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda aj vo vzťahu k dojednaniám, ktoré sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čo sa v danom prípade nestalo. Bez tohto podpisu dlžníka - žalovaného tento dokument možno považovať len za jednostranný právny úkon.

20. Žalovaný o obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru v čase podpisovania zmluvy (02.03.2015) nemal vedomosť. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v danom prípade teda dňa 02.03.2015). V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku.

21. Žalobca v odvolaní odkazuje na článok 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, z ktorého vyplýva, že „Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru“. K uvedenému odvolací súd dodáva, že z uvedeného nie je možné bez pochyb jednoducho zistiť, dokedy bude trvať zmluvný vzťah, určiť, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Pokiaľ teda žalobca v odvolaní tvrdil, že deň splatnosti poslednej splátky je termínom konečnej splatnosti, jeho odvolacia námietka neobstojí. Odvolací súd dodáva v súvislosti s touto odvolacou námietkou, že článok 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní Zmluvy sa týka len revolvingových úverov a aj samotný čl. 4 je nazvaný "Revolving", ktorý ale žalobca žalovanému neposkytol a žalovaný ho nečerpá.

22. „Vzhľadom na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že vyššie uvedený výklad nie je ani v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá v čl. 10 ods. 2 písm. c) vyžaduje ako náležitosť zmluvy uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere (teda má byť jasné ako dlho bude trvať zmluvný vzťah), a ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Údaje v zmluve musia byť uvedené tak, aby ich bolo možné bez pochybností a bez matematických prepočtov zistiť, neuvedenie údajov tak, aby bolo jednoducho zistiteľné do kedy bude trvať zmluvný vzťah, spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju vyvodzuje žalovaný nie je v súlade so zákonom a ním sledovaným cieľom. Smernica 2008/48, na ktorú poukazuje aj žalovaný bola prijatá v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Článok 4 Smernice 87/102 vyžaduje, aby dlžník pri uzatváraní zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku (rozsudok zo dňa 09.07.2015, Bucura, C 348/14), aj podľa Smernice, treba zmluva považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Okresný súd správne považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver súdu je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Ide pritom o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku“(pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/85/2018 zo dňa 23.08.2018).

23. Za daného stavu sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd podotýka, že pre záver o bezúročnosti úveru, postačuje aj absencia čo i len jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

24. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalovaný vrátil žalobcovi menej finančných prostriedkov ako mu bolo žalobcom poskytnutých (1.350 eura - 412,40 eura) na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 937,60 eura bolo dôvodné zaviazat' žalovaného a vo zvyšku žalobu zamietnuť.

25. Podľa ust. § 232 ods. 3 a 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiťm ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

26. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť, čo platí aj pri odôvodňovaní rozhodnutia, a to či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určenie ich výšky a podmienok splatnosti.

27. Žalobca v odvolaní namietal neprimeranosť výšky splátok, ktorými má žalovaný splácať judikovaný nárok. Podľa názoru žalobcu pri výške splátky 20 eur mesačne ide minimálne o 45 mesiacov, čo je viac ako 3,5 roka a takáto dĺžka doby je v hrubom nepomere a poškodzovaním majetkového postavenia žalobcu. K tejto odvolacej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že samotný žalobca na základe výzvy súdu prvej inštancie súhlasil, aby žalovaný splácal dlžnú čiastku v mesačných splátkach vo výške 20 eur (č.l. 55 spisu).

28. Odvolací súd dodáva, že v prípade, že žalovaný svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu. To dáva určitú istotu pre žalobcu, že hrozba bude dostatočnou motiváciou pre žalovaného, aby svoju povinnosť uloženú rozhodnutím súdu plnil riadne a včas.

29. Správnym výrokom vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

30. Za daného stavu odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).